

Yhdessä ja erikseen

TÄMÄN KIRJOITUKSEN tulisi koskea parisuhdetta. Aihe on tähänastisista vaikein, sillä se koskettaa jokaista muutakin aluetta elämässäni, välillisesti silloinkin, kun kerron vaikka vain omista harrastuksistani. Ehkä tämän tekstin voikin ottaa tutustumisretkenä omaan itseensä ja parisuhteeseensa.

Lapsitoive on tavallaan värittänyt parisuhdettamme koko sen olemassaolon ajan. Selvitimme jo ennen varsinaista seurustelua, että me molemmat haluamme lapsia. Yrittäisimme kaiken mahdollisen, että pääsisimme jotain reittiä pitkin haluttuun lopputulokseen. Pääasia on, että näin isossa asiassa olemme samaa mieltä.

SUHTEEMME PERUSTUU vahvasti sitoutumiseen. Ihastuminen johti rakastumiseen ja lopulta haaveeseen isommasta perheestä. Ehkä suhteemme on myös hieman tasapaksu. Vaikka meillä on omat riitamme, emme riitele räiskähdellen. Ymmärrämme myös, ettei yhteinen elämämme voi olla pelkkää

rakkauden huumaa vuosien ja vuosikymmenien ajan. Emme soitele reissuista karpauksentäyteisiä puheluita, vaikka toista ikävä olisikin. Toisen vieressä on kuitenkin mukavampi nukkua kuin yksinään, ja yhteinen kotimme on meille paras paikka maailmassa.

Luotamme toisiimme ja voimme tavata ystäviämme, olivat he mitä sukupuolta tahansa, ilman että toinen tuntee olonsa uhatuksi. Olemmekin pitäneet kiinni siitä, että molemmilla on mahdollisuus myös omaan aikaansa, joko omien ystävien kanssa tai ihan vain itsekseen.

Ei ole parisuhteesta pois, että nautimme vuorotellen kotona olemisesta niin, ettei toista tarvitse huomioida. Uutta kotia etsiessämme olemme välillä naureskelleet, ettemme voi ryhtyä rakentamaan taloa, sillä se voisi olla liian kova testi suhteellemme.

Avoliitto, yhteinen omistusasunto, avioliitto, kissat, lapsihaave. Yhteisten asioiden

rinnalla ovat kulkeneet kummankin henkilökohtaiset ilot ja surut. Paljon on suhteeseemme jo mahtunut, mutta paljon siitä vielä puuttuu, se lapsihaaveen toteutumisen yhtenä isoimmista.

USKON KUITENKIN, että vaikka tällä tiellä kävisi miten, olemme toisillemme ne loppuelämän puoliset. Olemme jo jokusen vuoden eläneet kahden aikuisen perheenä, ja aika kyllä kuluu näinkin.

Sukulais- ja kummilasten oltua hoidossa olemme usein jälkikäteen puhuneet, että pitää sopia, ettei saa erota ainakaan parina ensimmäisenä vuotena oman lapsen kotiutumisen jälkeen. Olisi myös hyvä muistaa, että vaikka oma aika on molemmille tärkeää, myös yhteistä aikaa kannattaa vaalia. Ehkä joka ilta ei tarvitse uppoutua omiin ajatuksiin tai pestä pyykkiä.

Maija

KUVA *Thinkstock*

SAMIN uusimmat kuulumiset voit lukea osoitteessa www.adoptioerheet.fi/odotus.